

**AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA
W KRAKOWIE**

Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i
Inżynierii Biomedycznej

sgm-lang

Autorzy: Borowy Szymon, Kozak Marcin, Nieużyła Grzegorz
Kierunek studiów: Informatyka

Kraków, 2020

Wstęp	3
Użyte narzędzia	3
Składnia	3
Typy danych	3
Operatory	3
Matematyczne	3
Logiczne	3
Relacje	3
Słowa kluczowe	4
Identyfikatory	4
Pozostałe znaki specjalne	4
Budowa interpretera	5
CLI	5
Tokenizer	5
Wstęp teoretyczny	5
Realizacja	6
Tokeny	7
Przykłady działania tokenizera	7
Parser	8
Wstęp teoretyczny	8
Realizacja	8
Przykład działania parsera	10
Generator bytrecodu	10
Wstęp teoretyczny	10
Realizacja	10
Przykład działania generatora	12
Interpreter	13
Wstęp teoretyczny	13
Realizacja	13
Przykłady działania	14
Future Work	15
Podział pracy	16

Wstęp

Sgm-lang jest prostym językiem programowania i interpreterem tego języka napisanym w Pythonie. Składnia języka przypomina grupę języków "C-podobnych".

Sgm-lang powstał jako projekt zaliczeniowy na przedmiot Teoria Kompilacji i Kompilatory.

Użyte narzędzia

Kod w całości został napisany w języku Python.

Jako system kontroli zastosowaliśmy narzędzie git, a repozytorium było hostowane na GitHubie ([link do repozytorium](#)).

Składnia

Typy danych

Sgm-lang jest językiem silnie typowanym. Wspierane typy danych to:

- Typ całkowity `int` (nazwa w `sgm-lang`: `mrINTERNational`)
- Typ zmiennopozycyjny `float` (`boatWhichFloat`)
- Łańcuchy znakowe `String` (`stringiBoi`)
- Typy logiczne `bool` (`bool`)

Operatory

Matematyczne

- `=` → operator przypisania
- `+` → operator dodawania
- `-` → operator odejmowania
- `*` → operator mnożenia
- `/` → operator dzielenia
- `%` → operator modulo (reszta z dzielenia)

Logiczne

- `&&` → koniunkcja (logiczny iloczyn, AND)
- `||` → alternatywa (logiczna suma, OR)
- `!` → negacja

Relacje

- `==` → porównanie (relacja równości)
- `<=` → mniejsze bądź równe

- `>=` → większe bądź równe
- `<` → mniejsze
- `>` → większe

Słowa kluczowe

- `youSpinMeRound` → odpowiednik słowa kluczowego `while` w np: C
- `showMeYourGoods` → odpowiednik funkcji `print` w np: Pythonie
- `doItIf` → odpowiednik słowa kluczowego `if` w np: C
- `True / False` → Logiczna prawda / Logiczny Fałsz

Identyfikatory

Identyfikator nie może być żadnym ze słów kluczowych.

Ciąg znaków jest poprawnym identyfikatorem tylko jeżeli zawiera same znaki alfanumeryczne (a-z i 0-9) oraz podkreślenia (`_`). Identyfikator nie może zaczynać się od cyfry, ani zawierać jakichkolwiek spacji.

Pozostałe znaki specjalne

- `#` → znak początku komentarza. Komentarz kończy się wraz z końcem linii (wraz z napotkaniem znaku `\n`)
- `;` → średnik. Wskazuje koniec polecenia
- `"` → podwójny cudzysłów, wskazuje początek i koniec łańcucha znaków.
- `(, )` → nawiasy (okrągłe) wskazują kolejność wykonywania operacji, w środku znajdują się też wyrażenia do instrukcji `PRINT`, `IF`, `WHILE`
- `{, }` → nawiasy klamrowe, wyznaczają blok instrukcji. Analogiczne działanie jak w C

```
mrINTernational x = 0;

youSpinMeRound(x < 10)
{
    # Todo: add comments
    showMeYourGoods(x);
    doItIf((x % 2) == 0)
    {
        showMeYourGoods(" is even");
    }
    showMeYourGoods("\n");
    x = x + 1;
}
```

Rys 1. Przykładowy kod w sgm-lang

Budowa interpretera

CLI

W pliku `sgm.py` znajduje się kod odpowiedzialny za wywoływanie naszego programu (interpretera `sgm`) z linii poleceń. Do stworzenia całego interfejsu i jego mechaniki wykorzystaliśmy bibliotekę `argparse`. Pozwoliła nam ona na dodanie parametrów wywołania naszego programu oraz na stworzenie czytelnego opisu tych parametrów. Dostępne parametry i ich opis znajduje się na zdjęciu poniżej.

```
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm -h
usage: sgm [-h] [-b] [-t] [-a] [file]

SGM language interpreter

positional arguments:
  file

optional arguments:
  -h, --help            show this help message and exit
  -b, --bytecode        Do not execute, print out bytecode
  -t, --tokenizer       Do not execute, print out tokenizer output
  -a, --ast             Do not execute, print out ast tree

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Rys 2. Opcje interpretera sgm

Tokenizer

Wstęp teoretyczny

Tokenizer/Skaner/Lekser - wyodrębnia podstawowe symbole języka (tokeny). Usuwa białe znaki i komentarze. Wykonuje proces analizy leksykalnej.

Analiza leksykalna- jest to proces przetwarzania sekwencji znaków (kodu) w sekwencję tokenów, czyli nacechowanych znaczeniowo leksemów.

Leksem -ciąg kolejnych znaków stanowiących semantycznie niepodzielną całość.

Token- stała (całkowita) reprezentująca wartość wczytanego leksemu

Realizacja

Trzon tokenizera stanowi klasa `Tokenizer`, która przechowuje kod programu (wczytany z pliku) oraz wykonuje na nim operacje w celu uzyskania ciągu tokenów.

Wejście: kod programu w języku sgm-lang

Wyjście: lista tokenów

Główną metodą jest metoda `tokenize()`, w której następują po kolei:

1. usunięcie komentarzy `deleteComments()`
  - a. usuwamy fragmenty kodu od znaku komentarza `#` do znaku nowej linii `\n`
2. Podzielenie kodu na leksemy i przechowanie ciągu leksemów w tablicy

Podzielenie kodu na leksemy odbywa się w funkcji `insertSpacesAndSplit()`. Funkcja ta ma za zadanie rozdzielić zbitki słów spacjami, wtedy i tylko wtedy, kiedy nie zmieni to semantyki danego wyrażenia. Do tego celu wykorzystuje dwie listy `splittable` i `unsplittable`, które przechowują znaki które można i których nie można rozdzielić bez zmiany w semantyce kodu.

Funkcja też uwzględnia łańcuchy znakowe i nie wstawia spacji wewnątrz Stringów.

Poniżej przykład kodu przed i po zastosowaniu na nim funkcji.

<pre>doItIf(w==12){ x=2+3*(12.3); stringiboi x = "sqrt(12)" }</pre>	<pre>doItIf (w == 12) { x = 2 + 3 * (12.3) ; stringiboi x = "sqrt(12)" }</pre>
---	--

Rys 3. Po lewo kod przed przetworzeniem, po lewej przetworzony przez funkcję `insertSpacesAndSplit()`

Następnie kod jest dzielony przez pythonowską funkcję `split()`, która daje w wyniku listę stringów → czyli w naszym wypadku leksemów

3. Następnie każdy z leksemów jest sprawdzany. Tutaj myślę że najlepiej będzie przedstawić kod programu który jest całkiem czytelny w tym wypadku. Prosimy zwrócić uwagę na warunki konstrukcji `IF...ELIF...ELSE`. to one decydują jaki token zostanie stworzony. Tworzenie tokenów omówimy za chwilę.

```
while self.position < len(self.splitCode):  
    word = self.splitCode[self.position]  
  
    if word in self.keyWords: # jest słowem kluczowym (IF, WHILE ...)  
        self.tokensList.append((TokenType(word), None))  
    elif word in self.dataTypes: # jest typem danych (INT, FLOAT ...)  
        self.tokensList.append((CompoundToken.DATA_TYPE, DataType(word)))  
  
    elif word == "true" or word == "false":  
        self.tokensList.append((CompoundToken.BOOL, bool(word)))  
    elif self.isParsableToInt(word): # jest liczbą 'intową'
```

```

        self.tokensList.append((CompoundToken.INT, int(word)))
    elif self.isParsableToFloat(word):
        self.tokensList.append((CompoundToken.FLOAT, float(word)))
    elif "\"" in word: # jest stringiem
        self.tokensList.append((CompoundToken.STRING, self.parseNewLines(word[1:-1])))

    elif word.isidentifier(): # jest zmienna/identyfikatorem
        self.tokensList.append((CompoundToken.ID, word))
    else:
        raise TokenizerError("Something is wrong in Tokenizer: "+ word)
    self.position += 1

```

Rys 4. główny kod tokenizera

Tokeny

Token jest parą. Jego budowa jest następująca:

(OKREŚNIENIE_TOKENU, INFORMACJA)

gdzie:

OKREŚNIENIE_TOKENU → enum CompoundToken, albo TokenType. CompoundToken jest używany, kiedy token reprezentuje wartość z informacją. Np:

- `bool` → (CompoundToken.DATA_TYPE, DataType.BOOL)
- `3.123` → (CompoundToken.FLOAT, 3.123)

TokenType zawiera wartości które nie potrzebują dodatkowych informacji. Np: nawiasy, średniki itd.

INFORMACJA → zawiera dodatkowe informacje o tokenie. Kiedy pierwsza część tokenu to wartość z CompoundToken, to INFORMACJA jest dodatkową informacją o złożonym tokenie. W przypadku kiedy OKREŚNIENIE_TOKENU to wartość z TokenType (czyli wartości które nie potrzebują dodatkowych informacji żeby zostać poprawnie przetworzone) zawiera wartość None.

Przykłady działania tokenizera

```

helloworld.sgm x
1 showMeYourGoods("Hello World\n");

Terminal: Local x +
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm -t examples\helloworld.sgm
[(PRINT, None),
 (L_PAREN, None),
 (<CompoundToken.STRING: 4>, 'Hello World\n'),
 (R_PAREN, None),
 (SEMICOLON, None)]

```

Rys 5. Wynik tokenizera na przykładzie helloworld.sgm

Parser

Wstęp teoretyczny

Analizator składniowy lub **parser** – program dokonujący analizy składniowej danych wejściowych w celu określenia ich struktury gramatycznej w związku z określoną gramatyką.

Analiza składniowa – proces analizy tekstu, w celu ustalenia jego struktury gramatycznej i zgodności z gramatyką języka.

Drzewo składniowe, drzewo AST – drzewo etykietowane, wynik przeprowadzenia analizy składniowej zdania (słowa) zgodnie z pewną gramatyką.

Realizacja

Całość parsera znajduje się w pliku `Parser.py`. Parser przekształca otrzymany od tokenizera ciąg tokenów na AST

Wejście: lista tokenów

Wyjście: AST

Na początku zostały wydzielone pewne konstrukcje języka- pewne schematy których przestrzegają wyrażenia w naszym języku. Poniżej przykład takiej konstrukcji dla operatora binarnego:

```
class BinOp(AST):
    def __init__(self, left, op, right):
        self.left = left
        self.token = self.op = op
        self.right = right

    def __str__(self):
        return f'[{self.left.__str__()} <> {self.op} <> {self.right.__str__()}']'
```

Rys 6. Konstrukcja operatora binarnego

Każda taka klasa ma na celu lepsze rozróżnienie parsowanych wyrażeń.

Obiekty danej klasy są tworzone po napotkaniu tokenu wskazującego na daną konstrukcję.

Np: obiekt klasy `IF` zostanie utworzony wtedy kiedy parser natknie się na token odpowiadający wyrażeniu `IF`. Wtedy automatycznie kolejne tokeny są parsowane (zgodnie z gramatyką języka) jako wyrażenie warunkowe.

Schemat działania parsera wygląda następująco:

1. Sprawdzane jest do którego z wyrażeń należy aktualnie parsowany fragment tokenów. Odpowiada za to funkcja `statement()`. Jeżeli analizowany token jest

tokenem reprezentującym `PRINT`, to parser wie, że kolejne tokeny mają zostać przetworzone jako wyrażenie `PRINT`. Statement jest odpowiednikiem pojedynczej instrukcji języka

2. Następnie w funkcji `statement_list()` dodajemy do wynikowej listy wyrażenie które zostało sparsowane w `statement()` i kontynuujemy parsowanie wyrażień (funkcja `statement()`) dopóki lista leksemów nie jest pusta, lub do natrafienia na pierwszy błąd.
3. Uzyskane w ten sposób `statement list` jest następnie przetwarzane na `compound statement` → jest to odpowiednik bloku instrukcji.

Uzyskujemy w ten sposób jako wynik obiekt `Compound`, który zawiera listę swoich dzieci, z których każde zawiera kolejne dzieci będące kolejnymi elementami języka.

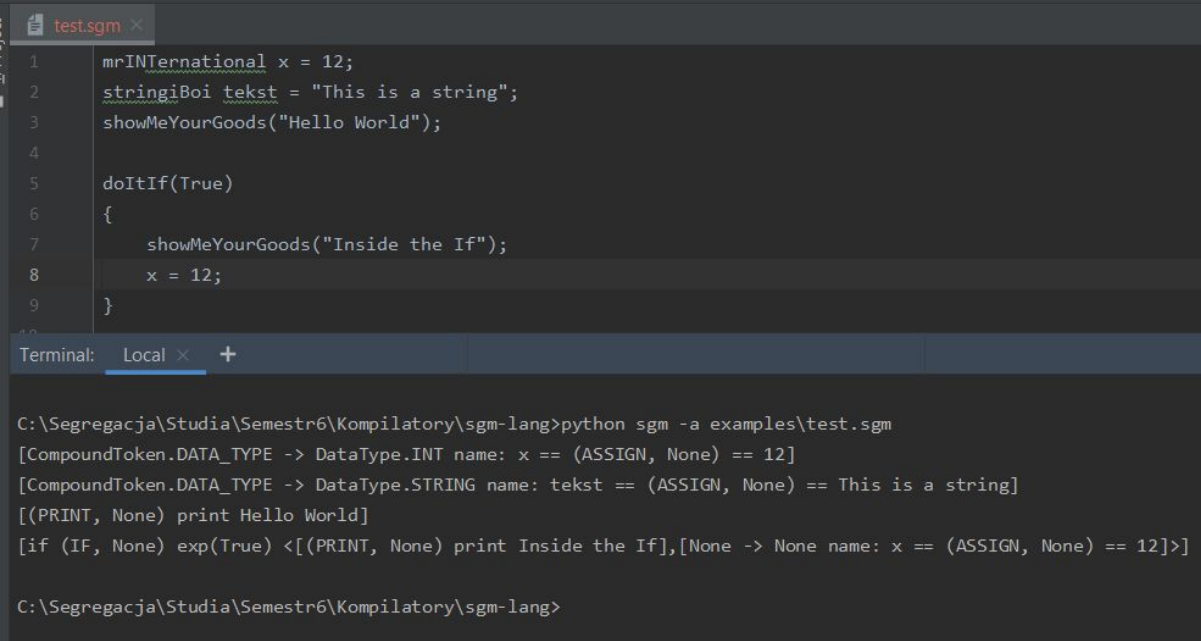
Sposób parsingu wyrażień jest złożony i zależny od konkretnego wyrażenia- inaczej parsujemy `IF`'a a inaczej parsujemy `WHILE`. Generalna składnia jest zgodna ze składnią znaną z języka C.

Poniżej przedstawiamy przykładowy parsing dla `WHILE`. Przeanalizowanie go może być pomocne w celu lepszego zrozumienia sposobu parsowania innych konstrukcji języka:

```
def while_statement(self):
    token = self.current_token
    self.eat(TokenType.WHILE) #pobierz token WHILE
    self.eat(TokenType.L_PAREN) # nawias otwierający warunek
    expression = self.expr() # sparsuj wyrażenie będące warunkiem zatrzymania pętli
    self.eat(TokenType.R_PAREN) # nawias zamykający warunek
    self.eat(TokenType.L_BRACE) # początek bloku instrukcji
    statements = self.compound_statement() # blok instrukcji - ciało petli while
    # stworzenie obiektu klasy While
    node = While(token, expression, statements)
    # nawias zamykający jest pobierany w funkcji statement_list
    return node
```

Rys 7. Parsowanie instrukcji WHILE

Przykład działania parsera


```
test.sgm x
1  mrINternational x = 12;
2  stringiBoi tekst = "This is a string";
3  showMeYourGoods("Hello World");
4
5  doItIf(True)
6  {
7      showMeYourGoods("Inside the If");
8      x = 12;
9  }
10
Terminal: Local x +
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm -a examples\test.sgm
[CompoundToken.DATA_TYPE -> DataType.INT name: x == (ASSIGN, None) == 12]
[CompoundToken.DATA_TYPE -> DataType.STRING name: tekst == (ASSIGN, None) == This is a string]
[(PRINT, None) print Hello World]
[if (IF, None) exp(True) <[(PRINT, None) print Inside the If],[None -> None name: x == (ASSIGN, None) == 12]>]
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Rys 8. Przykład działania Parsera

Pierwsza linia wyniku to odpowiednik stworzenia zmiennej `x` i przypisanie jej wartości 12
W ostatniej linii wyniku widać złożone wyrażenie- konstrukcję `IF`. dwie linie stanowiące jej ciało są zgrupowane jako de facto jej argument

Generator bytrecodu

Wstęp teoretyczny

Generator - dokonuje przekładu programu źródłowego w postaci wewnętrznej otrzymanej po analizie składniowej na kod wynikowy związany zazwyczaj z konkretną maszyną docelową. Wielu instrukcjom odpowiada pewna stała sekwencja generowanych rozkazów zwana wzorcem instrukcji.

Realizacja

Wejście: AST

Wyjście: Lista operacji dla interpretera (w Bytrecodzie)

Generator bytrecodu przechodzi po całym drzewie AST, tworząc bytecode dla odpowiednich konstrukcji. Faktyczny generator znajduje się w klasie `AstToBytecodeGenerator.py`
Klasą pomocniczą przy tworzeniu kodu jest `BytecodeGenerator`, który jest odpowiedzialny za wytworzenie odpowiednich konstrukcji dla elementów języka. Poniżej przykład dla `IF`

```
def generateIf(instructions: List[Operation], condition: List[Operation]) ->
List[Operation]:
    """
    Generates if block.
    'instructions' will be executed if after executing the 'condition' instructions
    stack.pop() will be truthy
    """
    result = condition[:]
    result.append(Operation(Opcode.JMP_NOT_IF, [Parameter(ParameterType.RELATIVE,
len(instructions))]))
    result += instructions
    return result
```

Rys 9. funkcja tworząca bytecode dla konstrukcji IF

Opcode jest enumem z zdefiniowanymi kodami instrukcji. Parametr i Operation są klasami.

Poniżej Enum Opcode z wyjaśnieniem odpowiednik kodów instrukcji:

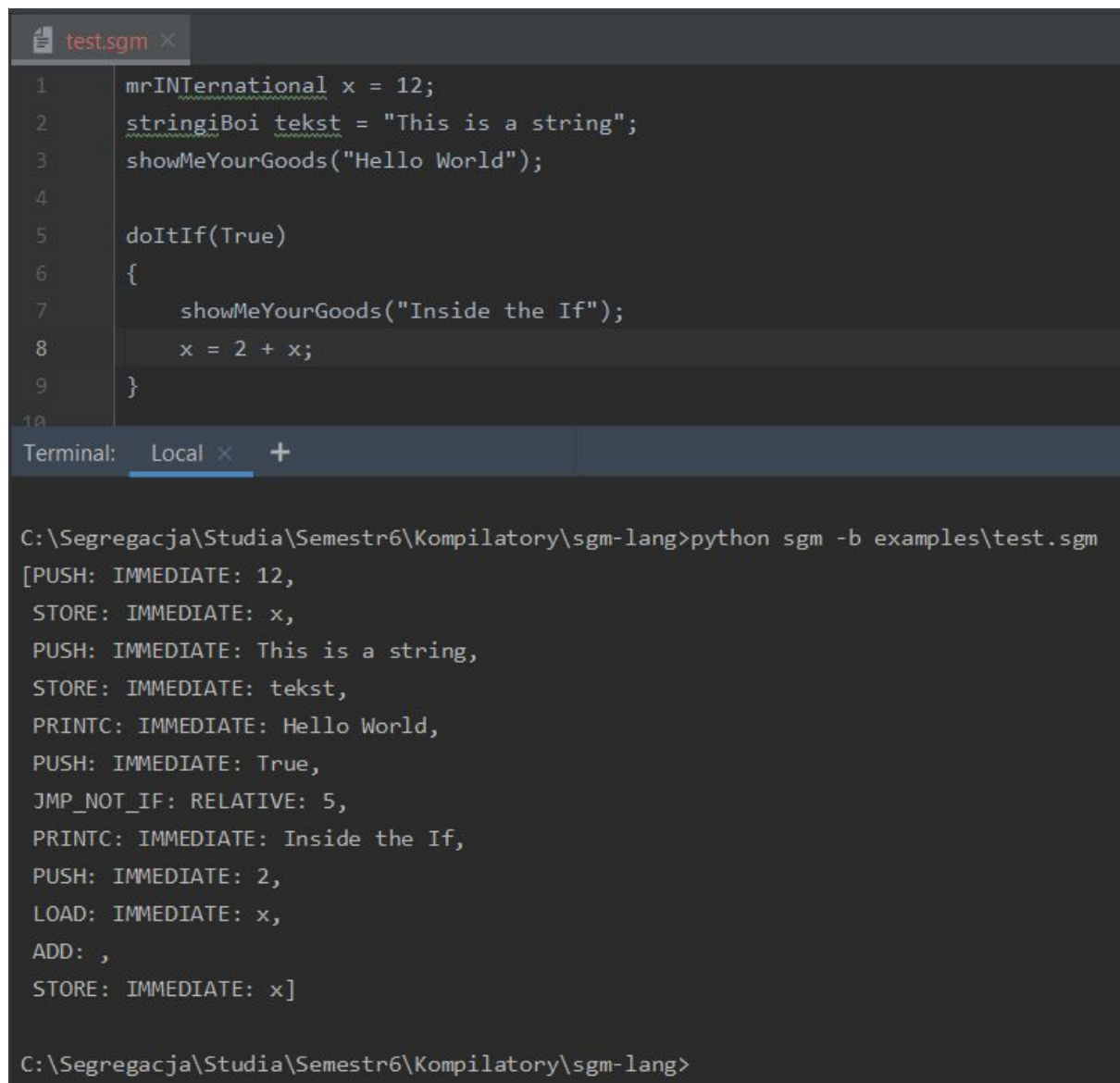
```
class Opcode(Enum):
    LOAD = auto() # push variable specified as parameter
    STORE = auto() # pops and sets as variable specified as parameter
    ADD = auto() # push stack.pop(1) + stack.pop(0)
    SUB = auto() # push stack.pop(1) - stack.pop(0)
    MUL = auto() # push stack.pop(1) * stack.pop(0)
    DIV = auto() # push stack.pop(1) / stack.pop(0)
    MOD = auto() # push stack.pop(1) % stack.pop(0)
    PRINT = auto() # prints stack[0]
    PRINTC = auto() # prints parameter
    JMP = auto() # jump
    JMP_IF = auto() # jump if stack.pop(0)
    JMP_NOT_IF = auto() # jump if not stack.pop(0)
    PUSH = auto() # push parameter
    POP = auto() # pops to variable in parameter
    EQ = auto() # pushes True if stack.pop(1) == stack.pop(0)
    NEQ = auto() # pushes True if stack.pop(1) != stack.pop(0)
    GE = auto() # pushes True if stack.pop(1) >= stack.pop(0)
    GRT = auto() # pushes True if stack.pop(1) > stack.pop(0)
    LE = auto() # pushes True if stack.pop(1) <= stack.pop(0)
    LESS = auto() # pushes True if stack.pop(1) < stack.pop(0)
    BINARY_OR = auto() # pushes stack.pop(1) || stack.pop(0)
    BINARY_AND = auto() # pushes stack.pop(1) && stack.pop(0)
    NOT = auto() # pushes !stack.pop(0)
```

Rys 10. Kody instrukcji i opisy instrukcji

Sama klasa `AstToByteCodeGenerator`, przechodzi po każdym elemencie z drzewa AST i na podstawie klasy węzła (która jest ustalana w Parserze) generuje odpowiedni ciąg instrukcji.

Przy każdej generacji sprawdzane są też odpowiednie warunki. Np jeżeli mamy do czynienia z generowaniem kodu dla przypisania (oryginalny kod był np: `x = 12`), to generator sprawdza czy zmienna `x` została już zadeklarowana. Jeżeli nie, wyrzucany jest wyjątek. Generator kontynuuje pracę dopóki nie przetworzy całego AST, lub do napotkania pierwszego błędu

Przykład działania generatora


```
test.sgm x
1  mrINternational x = 12;
2  stringiBoi tekst = "This is a string";
3  showMeYourGoods("Hello World");
4
5  doItIf(True)
6  {
7      showMeYourGoods("Inside the If");
8      x = 2 + x;
9  }
10

Terminal: Local x +
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm -b examples\test.sgm
[PUSH: IMMEDIATE: 12,
STORE: IMMEDIATE: x,
PUSH: IMMEDIATE: This is a string,
STORE: IMMEDIATE: tekst,
PRINTC: IMMEDIATE: Hello World,
PUSH: IMMEDIATE: True,
JMP_NOT_IF: RELATIVE: 5,
PRINTC: IMMEDIATE: Inside the If,
PUSH: IMMEDIATE: 2,
LOAD: IMMEDIATE: x,
ADD: ,
STORE: IMMEDIATE: x]
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Rys 11. Przykład działania generatora

Interpreter

Wstęp teoretyczny

Interpreter – program komputerowy, który analizuje kod źródłowy programu, a przeanalizowane fragmenty wykonuje.

Realizacja

Wejście: Lista operacji w Bytecodzie

Wyjście: brak - nic nie produkuje, wykonuje instrukcje

Częścią główną interpretera jest klasa `BytecodeInterpreter` z funkcją `run`, która to odpowiada za wykonanie wszystkich instrukcji które dostanie od Generатора Bytecodu. W metodzie `processInstruction` (która jest wywoływana z metody `run`) sprawdzamy jaka jest następna operacja do wykonania- sprawdzamy pierwszy w kolejności bytecode. Dla każdego bytecodu wykonujemy operacje które zostały opisane w komentarzach w pliku `Opcode.py`. Np mamy:

```
class Opcode(Enum):
    # ...
    # push stack.pop(1) + stack.pop(0)
    ADD = auto()
    # ...

if current_op.opcode == Opcode.ADD:
    self._validateParametersLength(current_op, parameters, 0)
    a = self.stack.pop()
    b = self.stack.pop()
    self.stack.append(b + a)
```

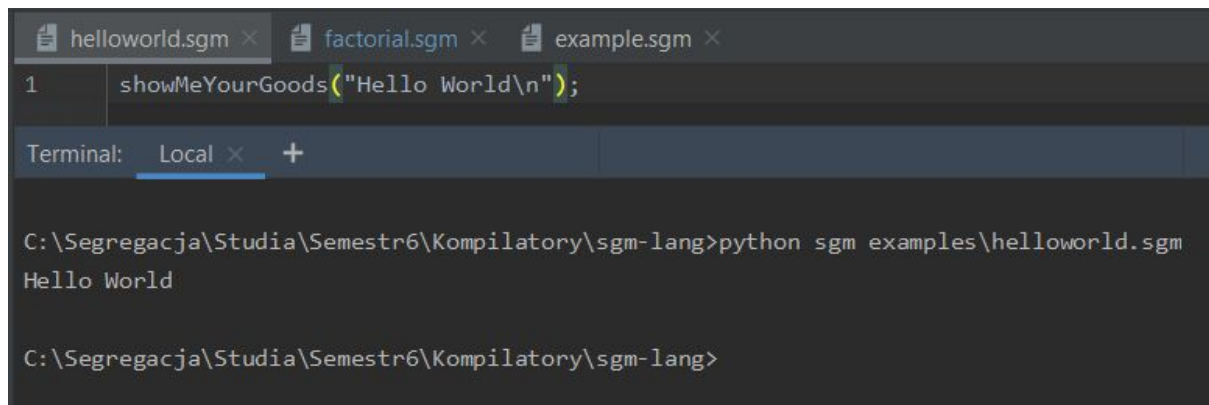
Rys 12. Przetworzenie kodu ADD w Interpreterze

Całość interpretera jest rozbudowaną instrukcją warunkową `IF...ELIF...ELSE`, która ma za zadanie sprawdzić wszystkie Opcode i wykonać odpowiednie akcję. Większość z akcji jest intuicyjna i myślimy że nie ma potrzeby ich tłumaczyć. Jednakże pojawiają się pewne operacje dla których kilka słów wyjaśnienia może być pomocnych:

1. `LOAD` → sprawdzane jest dodatkowo czy dana zmienna istnieje. Jeśli nie rzucony jest wyjątek
2. `JMP` → Dokonujemy skok do podanej instrukcji. Możemy adresować bezwzględnie (podajemy numer instrukcji na stosie), lub pośrednio (o ile miejsc stack pointer ma się przesunąć)
3. `JMP_IF` → jak `JMP`, dodatkowo skok zostanie wykonany tylko wtedy gdy warunek jest spełniony.

Przykłady działania

Wynik dla programu helloworld.sgm

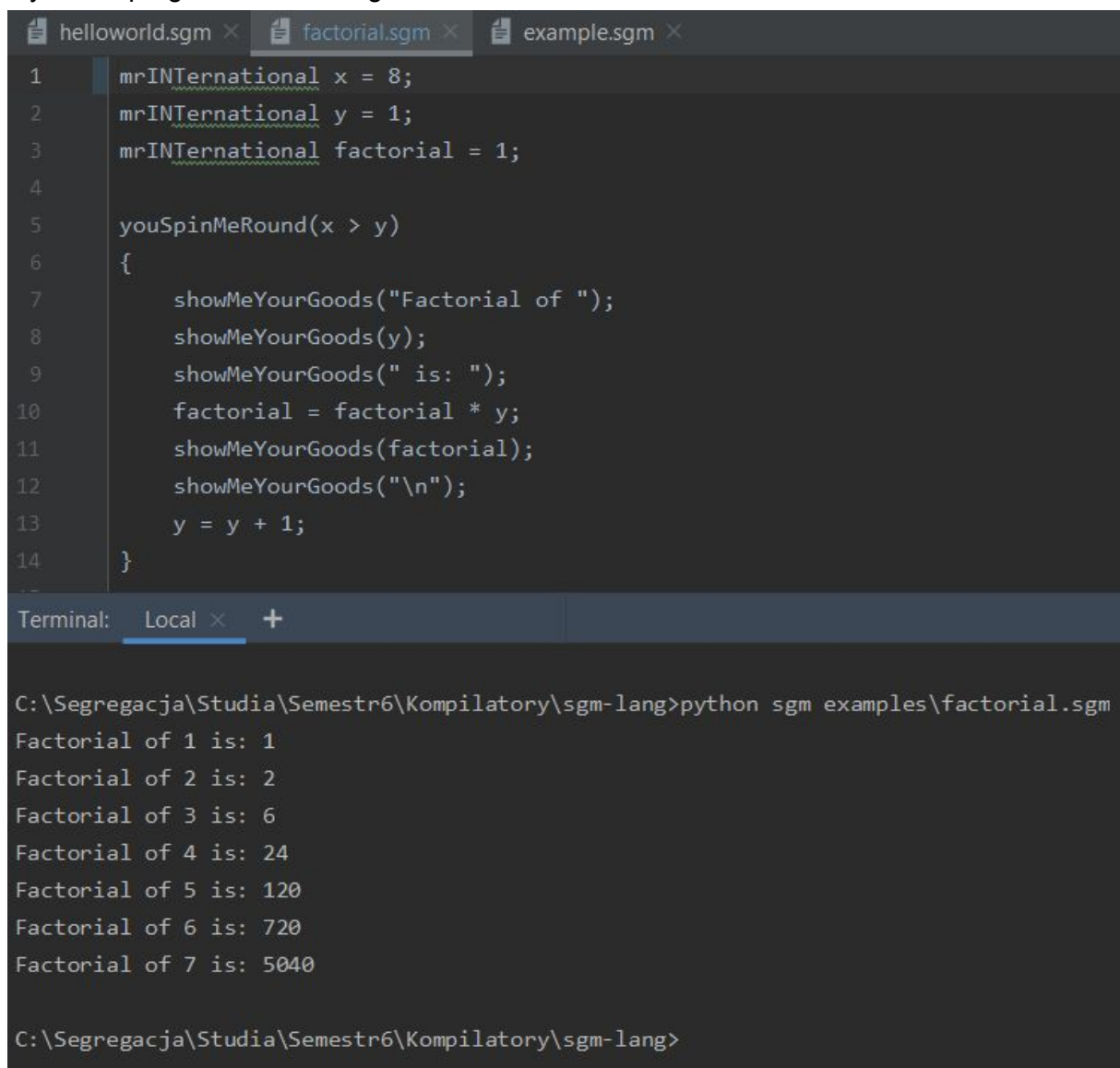
```
helloworld.sgm x factorial.sgm x example.sgm x
1 showMeYourGoods("Hello World\n");

Terminal: Local x +

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm examples\helloworld.sgm
Hello World

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Wynik dla programu factorial.sgm

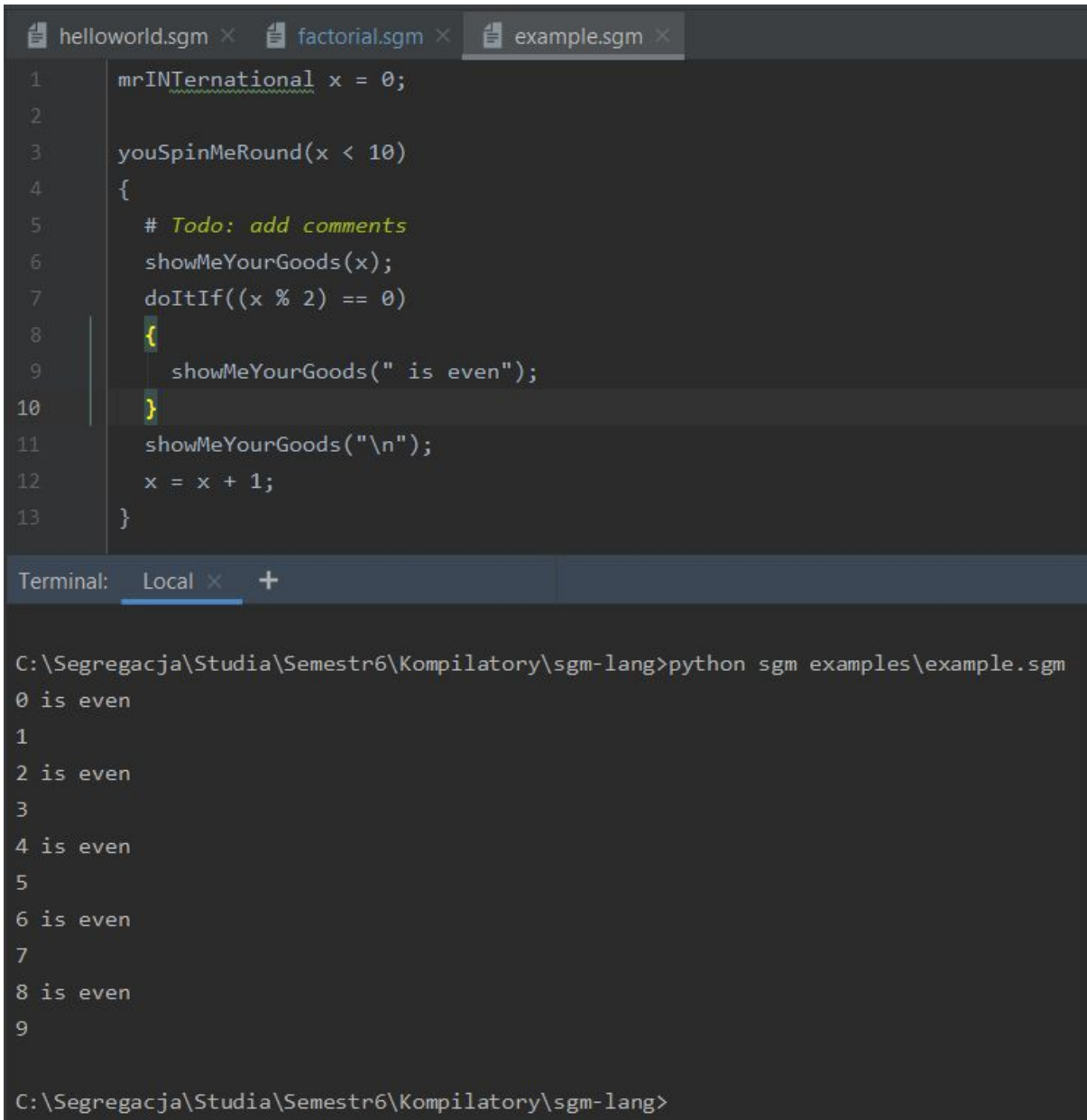
```
helloworld.sgm x factorial.sgm x example.sgm x
1 mrINTERNational x = 8;
2 mrINTERNational y = 1;
3 mrINTERNational factorial = 1;
4
5 youSpinMeRound(x > y)
6 {
7     showMeYourGoods("Factorial of ");
8     showMeYourGoods(y);
9     showMeYourGoods(" is: ");
10    factorial = factorial * y;
11    showMeYourGoods(factorial);
12    showMeYourGoods("\n");
13    y = y + 1;
14 }

Terminal: Local x +

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm examples\factorial.sgm
Factorial of 1 is: 1
Factorial of 2 is: 2
Factorial of 3 is: 6
Factorial of 4 is: 24
Factorial of 5 is: 120
Factorial of 6 is: 720
Factorial of 7 is: 5040

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Wynik dla programu example.sgm

The screenshot shows a code editor with three tabs: helloworld.sgm, factorial.sgm, and example.sgm. The example.sgm tab is active, displaying the following code:

```
1  mrINTERNational x = 0;
2
3  youSpinMeRound(x < 10)
4  {
5      # Todo: add comments
6      showMeYourGoods(x);
7      doItIf((x % 2) == 0)
8      {
9          showMeYourGoods(" is even");
10     }
11     showMeYourGoods("\n");
12     x = x + 1;
13 }
```

Below the code editor is a terminal window with the following output:

```
C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>python sgm examples\example.sgm
0 is even
1
2 is even
3
4 is even
5
6 is even
7
8 is even
9

C:\Segregacja\Studia\Semestr6\Kompilatory\sgm-lang>
```

Future Work

- Możliwość definiowania funkcji
- Dodanie kolekcji (listy, zbiory, słowniki)
- Pobieranie danych od użytkownika - na obecnym etapie jedyną opcją "wprowadzania" danych jest zahardcodowanie ich w kodzie programu.

Podział pracy

Tokenizer - Marcin Kozak

Parser - Szymon Borowy

Generator bytencodu i interpreter bytencodu - Grzegorz Nieużyła